

PRESENETLJIVO ODKRITJE - MIRACLE MINERAL SUPPLEMENT –MMS

Uvod

Protokol MMS je neškodljiv, poceni način, da očistimo telo vseh vrst patogenih bakterij, glivic, virusov, težkih kovin (živo srebro, svinec, aluminij, itd) in vseh drugih slabih stvari v telesu, vključujoč rakave celice.

MMS je raztopina 28% NaClO₂ - natrijev diokso klorata v destilirani vodi. **V nadaljevanju ga bomo zaradi lažjega razlikovanja imenovali natrijev klorit (NaClO₂).** Natrijev klorit je zelo alkalen. Ko ga aktiviramo z dodajanjem kisa (ocetne kisline) ali limete ali limone ali citronske kisline, se nevtralizira in začne se sproščati klorov dioksid. Klorov dioksid je močan oksidant, ki dejansko ubije vse patogene v telesu.

Klorov dioksid -ClO₂ je kemična spojina sestavljena iz klorovega iona in dveh kisikovih ionov. Klorov dioksidni ion ima močno sposobnost oksidacije, je močno nestanovitno oz. eksplozivno. In ta nestanovitnost je ključnega pomena pri učinkovitosti klorovega dioksida kot uničevalca patogenih organizmov. Ko torej pride v stik z bakterijo, virusom ali strupom, ki je po naravi manjše alkalnosti kot telo, klorov dioksid takoj sprejme elektrone (eksplozira). Njegova ekstremna nestanovitnost prepreči patogenim organizmom, da bi le-ti razvili odpornost. Po eksploziji dejansko bivši patogen ne obstaja več. Oksidiran s klorovim ionom postane neškodljiv klorid, kar je v osnovi kuhinjska sol. Kisik se v procesu oksidacije sprosti iz klorov dioksida. Ker ni v elementarnem stanju, ga telo ne more koristno uporabiti za nobeno vrsto oksidacije. Lahko postane del vode v telesu ali pa postane del molekule ogljikovega dioksida. Oba kisik in klor nimata sedaj nobenega naboja, ki bi ustvaril kakršnokoli vrsto oksidacije.

Malo bolj podrobno

Stabiliziran kisik je bil dolgo poznan kot 3.5% raztopina natrijevega klorita. MMS pa naj bi bil 28% raztopina, torej 8 x močnejša kot navaden stabiliziran kisik.

MMS zmešan skupaj s kislino generira klorov dioksid (ClO₂), to se zgodi zaradi tega, ker kislina iz kisa nevtralizira raztopino, ali še bolje, naredi jo malo kisljo. Sama MMS raztopina je zelo alkalna. Z dodajanjem kisa, postane rahlo nestabilna in začne sproščati klorov dioksid. S pravim razmerjem mešanja kapljic MMSa in kisa, dobimo 3mg klorov dioksida v približno 3 minutah. In potem se z dodanim npr. jabolčnim sokom, raztopina razredči tako, da ostane v njej samo še 1ppm klorov dioksida v celotni raztopini. Klorov dioksid se še zmeraj sprošča, vendar zdaj mnogo bolj počasi (linearno v času) tudi po tem, ko pride v želodec v stik z želodčnimi kisljinami. Natrijev klorit zaradi kisline oddaja klorov dioksid ione počasi, skoraj linearno v času. Bistveno tu je, da se to res dogaja linearno, da se ves klorov dioksid ne sprosti takoj ko pride v želodec. Proces razpadanja in kreiranja novega klorov dioksida se tako v telesu kontinuirano dogaja. Če na začetku ne bi dodali kisline, bi imeli samo stabiliziran kisik v pijači. Tako pa se klorov dioksid počasi sprošča in to še celih 12 ur po zaužitju. Vse kar telo rabi, je začetnih 3 mg prostega klorov dioksida, ko popijemo pripravljeno mešanico. Ta mešanica začne v telesu takoj delovati.

Klorov dioksid

Klor in klorov dioksid sta se dolgo časa uporabljala za čiščenje vode in uničevanje vseh patogenov v bolnišnicah. V zadnjem času pa se klorov dioksid zmeraj bolj uporablja, posebej za čiščenje vode, piščancev, mesa in druge hrane. Klorov dioksid naj bi bil mnogo bolj varen kot sam klor, zato ker selektivno uničuje patogene in se ne veže z drugimi snovmi, kar sam klor počne. Klor v vodi ustvari najmanj 3 različne kancerogene sestavine, ki nato z vodo pridejo v telo. Teh sestavin pa niso našli pri uporabi klorov dioksida. Ameriška združenje analitične kemije je leta 1999 podalo izjavo, da je klorov dioksid najmočnejši ubijalec patogenov, ki ga človeštvo pozna. Vendar je veljalo, da se v želodcu takoj pretvori v kisik in navadno sol, kar pa več ne velja tako trdno. Klorov dioksid se počasi razkrajja, nikoli

več kot stotinka miligrama na uro, skratka zanemarljivo malo. Pri razkrajanju natrijevega klorita s pomočjo kisline nastajata samo sol in klorov dioksid. In nič drugega.

Če klorov dioksid ne naleti na nekaj, kar bi lahko izravnal, začne slabeti in zato izgublja en ali dva elektrona. Ko tako izgubi nekaj energije v telesu, ni več eksploziven (ni zmožen oksidirati) Rdeče krvničke ne razlikujejo med kisikom in klorov dioksidom ampak sprejmejo oba in tako prenašajo tudi klorov dioksid po telesu. Kjer pride v stik z škodljivimi bakterijami, virusi, strupi in paraziti (njihove pH vrednosti so nižje od 7 in imajo pozitivni naboj elektronov) bo klorov dioksid oksidiral. Če ne najde nobenega parazita, potuje naprej po krvi, dokler ne najde npr. kake strupene snovi, težke kovine in te s svojo energijo, ki je več kot 100krat večja od energije samega kisika, takoj nevtralizira. Zdravim celicam in koristnim bakterijam pa ne škodi. Kisik, ki ga na koncu sprosti, ni za telo uporaben.

Na trgu prodajajo stabiliziran kisik, ki je neke vrste raztopina natrijevega klorita, vendar v sebi nima nobenih elektrolitov uporabnega kisika, ki bi nastal iz natrijevega klorita. Ves trik se zgodi z dodajanjem kisa, limone ali citronske kisline.. To je dovolj, da se lahko veže z drugimi substancami in nastane spojina - myeloperoksidaza, ki jo imunski sistem uporablja za kreiranje hipoklorne (hipoklorova) kisline (engl. Hypochlorous acid), ki je najpomembnejša kislina imunskega sistema (ubija patogene, ubijalske celice, rakaste celice,..). Če te spojine v telesu primanjkuje, govorimo o mieloperoksidnem deficitu. In mnogi so podvrženi temu pomanjkanju, kar je dostikrat vzrok za razna bolezenska stanja.

Zgodovina

MMS protokol je razvil Jim Humble. Do upokojitve je opravljal delo geologa pri iskanju zlata. L.1996 mu je prijatelj ponudil priložnost, ki je ni mogel zavrnil. Odpravil se je v Gvajano (dežela južno od Venezuele na vzhodni obali Južne Amerike), kjer je v džungli z osmimi pomočniki (domačini) iskal zlato. Nekaj domačinov je zbolelo za malarijo. Ker niso imeli nobenih zdravil, jim je dal veliko dozo stabiliziranega kisika (3,5% natrijev klorit), ki ga je prinesel s seboj z namenom, da očisti vodo. Stanje se jim je v nekaj urah izboljšalo.

Ko je z stabiliziranim kisikom ozdravil še nekaj drugih ljudi (grozili so mu tudi z zaporom), se je vrnil v Združene države. Po nekaj mesecih je bil ponovno v Južni Ameriki in zbolel za malarijo. Štiri dni je čakal na zdravnika (pri tem je skoraj umrl), da bi njegovi krvni testi potrdili malarijo. Ko je prejel krvni test z izvidom malarije, se ozdravil s stabiliziranim kisikom. V nekaj urah je bil brez znakov bolezni, kar je potrdil drugi krvni test.

Ponovno se je vrnil v Združene države. To zdravljenje je želel še bolj izpopolniti. Z stabiliziranim kisikom mu namreč ni uspelo pozdraviti čisto vseh bolnikov. Ugotovil je, da stabilizirani kisik pri zdravljenju malarije ni učinkovit zaradi kisika, ampak zaradi majhne količine klorovega dioksida . Z uporabo večje koncentracije natrijevega klorita (8 x večja kot pri stabiliziranem kisiku) in z dodajanjem očetne ali citronske kisline (aktivator), mu je v naslednjih letih uspelo razviti protokol MMS, s katerim je ozdravil okoli 75.000 pacientov z malarijo in stotine pacientov z aidsom v Afriki.

Klor in klorov dioksid se uporabljata za čiščenje vode in ubijanje patogenih organizmov v bolnicah že več kot 100 let. FDA je prvo odobrila uporabo klorovega dioksida za čiščenje piščancev, govedine in druge hrane.

Raziskave so potrdile, da je klorov dioksid veliko varnejši kot klor. Dokazano je, da klor v vodi za pitje ustvari najmanj 3 različne karcinogene sestavine, ko vstopi v telo. Niso pa jih našli pri **jemanju** klorov dioksida.

Ameriško združenje kemikov je l.1999 potrdilo, da je klorov dioksid najmočnejši ubijalec patogenih organizmov, ki je poznan človeštvu.